

: ROČNÍK IV · ČÍSLO VII · MAREC 2005 :

AMPERKVAS

: FANZIN · SPOLOČENSTVA · TOLKIENA :

: HOLDSTOCK · SĄPKOWSKI : CENA 70 SK. :- :

Ave priatel'ia Athelasu!

To, čo vo vzduchu až doteraz viselo, konečne spadlo. Sneh sa roztopil a po kašovitej brečke ostali len sem a tam mokré fl'aky na chodníkoch. Vtáčence tril'kujú, obloha sa zaplňa ich tmavými siluetami. Zo zeme sa vystrkujú hlávky prvých kvetov. Srdcia doteraz naplnené len chladom a temnotou zimného obdobia sa konečne prebudili, vstrebávajú jas znovuzrodivšieho sa života.

Jar.

Athelas však stále spí. Kvetinka dávných kráľov Númenoru ešte stále drieme v zamrzutej pôde. Chcela by sa prebudiť a rozvinúť svoje listy, ale sneh, držiaci jej výhonky stále v zemi, nie a nie sa roztopiť.

Áno, drahí priatel'ia, pre náš Athelas je ešte stále zima. Iste poznáte ten pocit, keď sa treba zobudiť do chladivého rána, vstať z vyhriatej posteľe a zababušení ako prestarnuté cibule brodiť sa v hlbokom snehu. Oči sa Vám poriadne rozlepia až niekedy na obed a deň je tak krátky, že jeho svetlo nestačí na dostatočné prekrvenie mozgových závitov a Vy sa cítite ako zombíci.

Práve toto zombie-obdobie prežíva náš Athelas. Žije, áno, stále žije a bude žiť! Ale tak ako je pre batol'a ťažké stáť na vlastných nohách, tak je ťažké pre Athelas fungovať z mesiaca na mesiac. Už síce nie je batol'at'om, ale prvé kroky sú stále neisté. Athelas potrebuje veľa papať, potrebuje dozrievať, potrebuje Vás. Len Vy mu môžete pomôcť. Len vy ho môžete nakrmiť svojimi postrehmi, básňami, kresbami, poviedkami, referátmi a úvahami. Preto neleňte. Už nie je dôvod pre vyspávanie do dvanástej. Je tu jar a ja verím, že s pomocou jej blahodárneho pôsobenia načerpáte energiu a inšpiráciu. Verím, že zobudíte Athelas zo zimného spánku a budete ho pravidelne polievať. Athelas je tu pre Vás a je tým, čo doň dáte.

S pozdravom Váš šéfredaktor
Matúš „Loki“ Hyžný

PLES UPÍROV

Čaro chladnej, mesačnej noci neskorého zimného večera dopĺňalo tiché sneženie. Tisíccky a tisíccky vločiek sa pomaly a majestátne spúšťali z nebeských výšin, aby dopĺňali rastúce kopy belostných plôch. „Večer ako stvorený pre niečo tajomné.“ zašepkala si sama pre seba krásna neznáma, pohodila kučeravou hrivou neposlušných hnedých vlasov a vykročila svojou cestou zanechávajúc ľahké stopy v poprašku čerstvého snehu. Ticho noci preťal náhly výkrik, keď sa do hrdla krásky zaťal pár ostrých zubov. Dopadajúca kvapka príznačne červenej krvi ostro kontrastovala s okolím.

Naša neznáma zjavne netušila, ako bola blízko od pravdy. Tajomná postava s ostrým hrebeňom červeno-bielých vlasov sa doširoka usmiala a obľizla horúcu krv z vycerených tesákov. Aj tak sa u Fingolfin'a prejavuje eufória krátko po kŕmení.

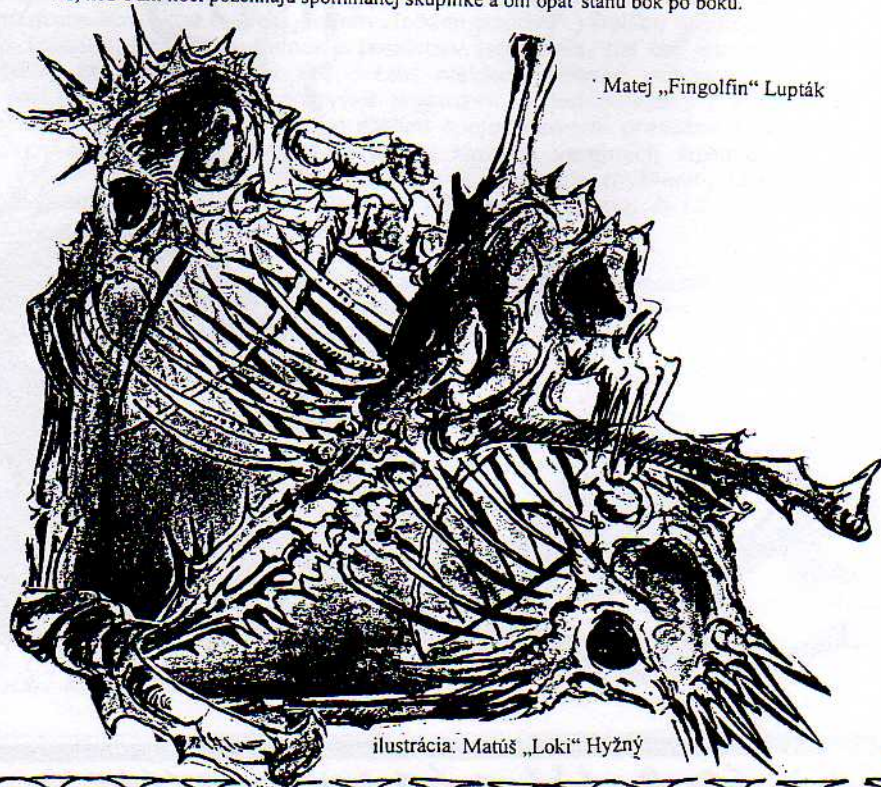
Voskovo biela pokožka, kruhy pod mŕtvolne chladnými očami, ktoré si však ponechali prenikavý svit poznania. Nebol sám, keď vkročil do jedného z mnohých zasnežených príbytkov. Už nebol sám, keď vkročil medzi Rodných. Tiché postavy jemu podobných bytostí, uväznených medzi smrťou a prekliatym neživotom posedávali v družnej debata, chlipkajúc teplé nápoje jednoznačného pôvodu z čias pamätajúcich starodávne časy.

Preletel pohľadom po známych tvárach, tu venujúc úsmev, i zamyslený pohľad. Nazrel do tajomných očí v kúte sediacej Šedej eminencie Mornie, poznajúc, že taktiež prináleží do toho správneho klanu. Vycítil prítomnosť tajomného nosferatu menom G, zaoberajúceho sa prízračným maskovaním svojej mocnej ľavice. Po okolí posedávali ďalšie bytosti hodné pozornosti. Jednoznačne tak krásna a spanilá toreadorka Melian, so zmyselným tetovaním na útlej šiji – už len zahryznúť. Taktiež však rešpekt vzbudzujúci tremer Will po jej boku. Pestrá spoločnosť, len čo je pravda. Pomyslel si Fingolfin, keď pohľadávým pohľadom spočinul na nízkom ghúlovi Macovi a následne so znateľne príjemnejším pohľadom na gangrelke Cranky.

Náhly rozruch nedával veľa priestoru na rozjímanie. Do miestnosti sa so všetkou pompéznosťou, strhujúc na seba pozornosť davu, vrátil mocný brujah Depres, zvierajúci príznačných 9 mm vo svojej pravici. Jeho sprievod uzatváral nemenej významne sa tváriaci Randir a taktiež Boromir, toreador s nádychom tajomnosti.

Pozornosť davu po chvíli zakolísala a opäť sa rovnomerne rozdelila medzi prisediacich. Udivenie spôsobovala aj prítomnosť smrteľníkov Ramgad a Lokiho, avšak určite to boli mocní svojho rodu, keď znášali prítomnosť bandy nemŕtvych.

Hodiny čoskoro odbijali polnoc, noc sa prevínula do nového dňa, započal Ples Upirov. Zabávajúci sa Rodní pomaly plnili rôzne časti domu, aby slávil výnimočný deň, keď padajú klanové bariéry. Kto nezažil, neuverí, no predsa sa stalo. Ale raz, raz znovu nadíde čas, keď Páni noci pozhňajú spomínanej skupinke a oni opäť stanú bok po boku.

Matej „Fingolfin“ Lupták

ilustrácia: Matúš „Loki“ Hyžný

